

Två vinglare.

I.

Sigurd Barrmann, eller Sigge, som vi i denna berättelse gemenligen komma att kalla honom, lät sig födas i det mörkaste Småland, på en plats, som låg många mil från närmaste järnvägsstation, och dit posten gick endast en gång i veckan. Denna geografiskt obskura ort kunna vi kalla Bäckaryd.

Huru det kom sig, att just *han* skulle komma till världen på en sådan avskild och urbota plats, förblev alltid en gåta för honom själv och gav anledning till, att han, då han sedan kom ut i stora världen, alltid uppgav sin födelseort ligga »strax bredvid Eksjö» eller någon annan av länets städer.

Emellertid hade han valt en rätt så pampig pappa. Denne var nämligen församlingens skollärare, klockare och organist — och vad mer var: han ansågs vara socknens »klurigaste» karl; och det ville ej säga så litet i den landsändan. Men även om hans mamma kunde sägas ett litet ord. Hon var ingen »vanlig lolla», utan allra minst »halv-